

[Poul Hansen (Kalundborg).]

dette sidste. Vi er tilfredse, fordi aftalen med De Forenede Stater om Marshallhjælpen udtrykkeligt siger, at en del af pengene kan anvendes på den måde, der nu bliver tale om, men først og fremmest er vi tilfredse, fordi vi mener, at denne finansiering er tiltrængt. Hensigten er jo at modernisere og udbygge vort erhvervsliv, gøre det mere ydedygtigt, særlig med henblik på at holde den rette balance mellem import og eksport. Naturligvis vil det nok tage nogen tid, inden virkningerne af disse 200 mill. kr. Marshallpenge bliver fuldt mærkbare, men resultatet skulle dog efter alle menneskelige beregninger blive en forbedring af produktionsapparatet og dermed en forøgelse af produktionen, hvilket må være en grundopgave for den økonomiske politik. Derfor ligger det, der her gennemføres, helt på linie med regeringens almindelige bestræbelser i så henseende. At det også må få gavnlige beskæftigelsesmæssige virkninger, understreger jeg for en ordens skyld.

For os står det som to værdifulde resultater af de forhandlinger, der har været ført, at der nu altså dels gennemføres en børnetilskudsordning af en størrelse, som virkelig har nogen betydning, og dels at den del af Marshallpengene, som jeg nylig omtalte, kan anvendes til, hvad man måske populært kunne kalde genopbygningsformål.

Alt i alt synes jeg derfor, at forliget bekræfter, hvad den højtberedede finansminister udtalte ved første behandling, nemlig dels regeringens forhandlingsvilje, dels på den anden side, at den ikke er til sinds at ville optræde som kapitulant. Jeg ser en bekræftelse på, at det forholder sig sådan, i „Nationaltidende“'s ledende artikel i søndags, hvori det hedder, at kursen er den samme som før, og at det fortsat er regeringens og ikke oppositionens politik, der føres.

Til sidst vil jeg blot sige, at det spareudvalg, som skal nedsættes, også skal have vor velsignelse med på vejen. Vi er alle interessererede i at spare, hvor det kan gøres uden at skade det formål, vi ønsker fremmet. At vi fra vor side måske er lidt mere skeptiske end andre med hensyn til, hvad der kan komme ud af arbejdet, bør man ikke lægge nogen ond mening ind i — dermed har vi jo i virkeligheden blot forbeholdt os mu-

lighed for at blive så meget mere glædeligt overraskede, når resultatet af udvalgets arbejde til sin tid foreligger.

Alfred Jensen: Jeg ønsker allerførst at besvære mig over de arbejdsvilkår, man byder vort parti. For det første forhindrer man os i at komme ind i udvalgene og derved blive delagtiggjort i alle de oplysninger, som gives under forhandlingerne. Dernæst får vi kun en meget kort tid til at gennemlæse betænkningen og studere alle de problemer, der er i forbindelse med forslag og ændringsforslag.

Nu kan man naturligvis sige, at det i denne omgang ikke betyder så forfærdelig meget, da betænkningen er både kortfattet og overskuelig, det skal ikke bestrides, men til gengæld er den meget lidt oplysende. Den giver jo ikke noget som helst indtryk af eller billede af, hvorledes f. eks. virkningen bliver af den ændring, der sker ved rabatkortordningens afskaffelse og dens delvise erstatning med børnetilskud og reduktion i skalaens satser. Det må man selv regne sig til. Jeg går ud fra, at der i udvalget har foreligget beregninger og oplysninger, som har klarlagt, hvorledes den virker på de forskellige indtægtsgrupper og specielt, hvorledes den virker for de dårligst stillede. Det får vi altså ikke nogen som helst mulighed for at studere, det skal vi selv finde frem til. Jeg synes, det er ret beskæmmende, at vi i så henseende har kunnet læse mere i dagspressen, end vi kan læse i betænkningen. Der tales ofte om, at man skal gøre en indsats for at hæve rigsdagens anseelse. Det forekommer mig, at man ved en sådan optræden, ved ikke at aftrykke tilstrækkeligt materiale i betænkningen, ikke medvirker til at hæve rigsdagens anseelse og autoritet, og jeg må fremsætte ønsket og kravet om, at de oplysninger, der mangler, bliver givet, således at rigsdagen er informeret om, hvorledes de forskellige led af forliget virker for den brede befolkning.

Jeg har altså som sagt hovedsagelig måttet bygge på dagspressens oplysninger, og af dem fremgik det, at der ikke var tale om nogen virkelig reel skattelettelse for småkårsfolk. Det kan man også hurtigt se, når man sammenligner de to ændringsforslag, der foreligger, med de gældende satser og ser på børnetilskuddet og naturligvis